

omsorgspolitik kan fosterdiagnostikken betyde, at vordende forældre føler sig presset til abort. Og det er vi alle sammen enige om at vi skal undgå.

Men alt i alt synes jeg, det er en virkelig god debat, vi har haft, engageret, stærk og af høj kvalitet, så det skal I have tak for alle sammen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Præcis fordi den høje kvalitet har været rost, skal man jo selvfølgelig passe på med at tage ordet her, hvor debatten faktisk er ved at være slut, men jeg vil dog alligevel bare for en god ordens skyld understrege det synspunkt, der i det mindste er mit, nemlig det synspunkt, der går ud på, at den frie selvbestemmelsesret jo i princippet også betyder den frie ret til at vælge abort på det grundlag, man nu engang har – sagt bare for nuancens skyld. Jeg er meget enig i det, der er blevet sagt om menneskesyn og menneskeværd, og meget enig i alt, hvad der er sagt om, at ingen skal føle sig presset, men blot for det totale billedes skyld vil jeg lige nævne dette synspunkt, som i hvert fald også vil være et synspunkt, jeg – medmindre jeg bliver, jeg havde nær sagt ippet – vil lade mig vejlede af i mit videre arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Som tidligere oplyst vil afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse finde sted på torsdag, den 15. maj 2003.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Første behandling af lovforslag nr. L 227: Forslag til lov om bandagister.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 7/5 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ester Larsen (V):

Da Venstres ordfører på dette lovforslag, hr. Jens Christian Larsen, ikke er i stand til at være til stede her i dag, har jeg påtaget mig at læse følgende op:

Under behandlingen af det vedtagne beslutningsforslag, B 55, som forløber for dette lovforslag gav Venstre udtryk for, at vi ikke fandt behov for en autorisationsordning af bandagister, idet gruppen tilhører en lille og velkendt gruppe i vores sundhedssystem.

Venstre kan alligevel støtte lovforslaget, da der alene er tale om en titelbeskyttelse.

Herved opnås en øget sikkerhed for patienterne, idet retten til at betegne sig som bandagist i fremtiden kun må benyttes af personer med den krævede uddannelse og en fagligt forsvarlig praksis. Samtidig får Sundhedsvæsenets Patientklagenævn kompetence til at behandle klager over bandagister.

KL 17.35

Venstre hilser med tilfredshed, at lovforslaget ikke lægger op til en beskyttelse af virksomhedsområdet, hvorved bandagistprodukter stadig kan være omfattet af den frie konkurrence. Behovet for den frie konkurrence understreges bl.a. i høringssvaret fra Københavns Kommunes Socialforvaltning, der udtaler:

»Grundet de høje priser på proteser og protesetilpasninger i Danmark ville det kunne være en fremtidig mulighed for Københavns Kommune at indgå aftaler i andre nordiske lande. Lovforslaget forventes ikke at gribe ind i denne mulighed.«

Venstre kan anbefale lovforslaget til videre behandling.

Lone Møller (S):

Socialdemokratiet kan støtte dette forslag. Det er helt på linje med det beslutningsforslag, som vi fik vedtaget for ganske kort tid siden.

Jette Jespersen (DF):

Nu er det jo sådan, at når man har sagt a, må man også sige b. Dette lovforslag er en opfølgning på beslutningsforslag nr. B 55, som Dansk Folkeparti stemte for, og som følge deraf stemmer vi naturligvis også for dette lovforslag.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at patient-sikkerheden er i højsædet, og det mener vi vi vil opnå med dette lovforslag. Så som sagt: Dansk Folkeparti stemmer for.

Else Theill Sørensen (KF):

Da vi tidligere i samlingen behandlede beslutningsforslag nr. B 55, kunne Det Konservative Folkeparti ikke stemme for dette beslutningsforslag, men det var ikke med den begrundelse, at vi var imod en autorisation af bandagister, men alene fordi vi ikke fandt det nødvendigt.

På den baggrund kan vi støtte det her fremsatte lovforslag.

Lene Garsdal (SF):

Det er godt at se, at det kan lade sig gøre at skabe et flertal for et fornuftigt forslag, som ligner bandagister med andre personer i sundhedssektoren.

Nu får også bandagister pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i udøvelsen af deres virksomhed, ligesom de bliver omfattet af Patientklagenævnets kompetence. Det vil også blive nemmere for dem, der henviser til bandagister, at sikre sig kvaliteten i behandlingen.

Der findes ikke en komplet bandagistuddannelse i Danmark. SF er tilfreds med, at der i lovforslaget gives adgang til autorisation for personer med en bandagistuddannelse godkendt af undervisningsministeren, hvis vi på et tidspunkt kommer dertil, at vi også selv kan tilbyde en uddannelse.

SF støtter forslaget.

Kim Sejr (RV):

Det Radikale Venstre tilslutter sig lovforslaget om en autorisationsordning for danske bandagister, ligesom vi stemte for det forudgående beslutningsforslag. Vores beslutning er primært motiveret af hensynet til patientsikkerheden, da en eventuel fejlbehandling udgør en potentiel fare for patienternes helbred.

Bandagisterne foretager selvstændige vurderinger og har direkte patientkontakt, og dermed er det problematisk, at bandagisttitlen ikke er beskyttet. Med en autorisationsordning, der er omfattet af Patientklagenævnet, vil man få pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, og Sundhedsstyrelsen vil få mulighed for at gribe ind.

Endelig kan uddannelsen til bandagist sammenlignes med andre sundhedsuddannelser som f.eks. fysioterapeut og sygeplejerske, der allerede har autorisationsordninger.

Det Radikale Venstre er positiv.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støttede beslutningsforslaget, og vi støtter selvfølgelig også lovforslaget.

Vi synes, det er godt, at vi efterhånden får autoriseret den ene gruppe efter den anden på sundhedsområdet, og håber, at Folketinget vil fortsætte arbejdet med at autorisere forskellige grupper, så patienterne kan vide, hvem de trygt kan henvende sig til.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti støttede beslutningsforslag nr. B 55 og kan på den baggrund også støtte lovforslag nr. L 227.

Kl. 17.40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning til lovforslaget. Jeg fristes til at sige, at det vel også var ganske forudsigeligt, da et stort flertal jo tidligere har vedtaget et beslutningsforslag, som dette lovforslag er skabt omkring.

Jeg skal ikke trætte Folketinget med regeringens holdning til den generelle anvendelse af autorisationsordninger for sundhedspersonale eller i det hele taget, men her blot henvise til, hvad jeg har sagt i den skriftlige fremsættelsestale, og hvad jeg i øvrigt tidligere har sagt.

På denne særlige baggrund vil regeringen naturligvis stemme for forslaget, og jeg skal bistå Sundhedsudvalget med en hurtig besvarelse af alle spørgsmål, der måtte blive stillet, således at lovforslaget, om Tinget vil, kan blive vedtaget i indværende samling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Den fg. formand (Lissa Mathiasen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Første behandling af lovforslag nr. L 215: Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Ophævelse af stemmeret for andre end danske og nordiske statsborgere samt statsborgere i Den Europæiske Union).

Af Per Dalgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 10/4 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I det lovforslag, Dansk Folkeparti her har fremsat, foreslås det, at gruppen af herboende udlændinge, der har kommunal valgret og valgbarhed, skal indskrænkes, så det kun er nordiske statsborgere og EU-borgere, der kan stemme til valgene til kommunalbestyrelser og amtsråd. Udlændinge, der kommer fra lande uden for Norden og EU, skal dermed fratages deres kommunale valgret og valgbarhed.

Efter de gældende regler er det jo sådan, at udlændinge, der kommer fra lande uden for Norden og EU, opnår kommunal valgret og kommunal valgbarhed, når de uden afbrydelse har haft fast bopæl i riget i de sidste 3 år forud for valgdagen.

Reglerne om valgret og valgbarhed til kommunalvalgene for herboende udlændinge stammer fra 1977 og 1981. I 1977 fik nordiske statsborgere valgret og valgbarhed, når de havde boet her i 3 år. I 1981 blev denne ordning udvidet til at omfatte alle herboende udlændinge. I 1995 skete der endelig det, at kravet om 3 års forudgående bopæl blev ophævet for nordiske statsborgere og EU-borgere, men opretholdt for øvrige udlændinge.

Vi har tidligere her i Folketinget ved flere lejligheder været præsenteret for forslag til indskrænkning af den ordning for udlændinges kommunale valgret og valgbarhed, der blev indført i 1981. Fremskridtspartiet har gentagne gange fremsat forslag herom i folketingsårene 1987-88, 1988-89, 1991-92, 1992-93, 1993-94 og senest i folketingsåret 1995-96. Forslagene er hver gang blevet afvist af de daværende regeringer og stemt ned af et bredt flertal i Folketinget, også af de nuværende regeringspartier Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det kan derfor ikke overraske eller komme bag på nogen, at regerin-

gen har samme holdning til forslagene som tidligere regeringer, og at de nuværende regeringspartier har samme holdning til forslaget, som de to partier tidligere har haft til de forslag herom, Fremskridtspartiet har fremsat.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget fra Dansk Folkeparti.

Jeg kunne særligt fremhæve to grunde i øvrigt. For det første vil regeringen ikke være med til at fratage de herboende udlændinge de demokratiske rettigheder, de tidligere har fået til delt. Man kan have forskellige holdninger til, om man skal indføre valgret for en given gruppe af personer, men har man indført valgret, kan man vanskeligt skruetiden tilbage og fratage folk de demokratiske rettigheder, de har fået til delt.

Desuden mener regeringen, at de gældende regler om kommunal valgret og valgbarhed har en positiv betydning for de udenlandske medborgeres integration i det danske samfund. Ved at give udlændingene mulighed for at stemme og stille op til kommunale valg giver vi jo udlændingene motivation til at deltage i det politiske liv i Danmark, til at tage et medansvar for det danske samfund; det er jo bl.a. det, integration handler om. Det synspunkt bliver så meget rigtigere, som at vi nu har en regering, der i det hele taget møder udlændinge i det danske samfund med ønsket om, at man skal leve op til krav, men så har man også rettigheder.

Der er heller ikke for mig tvivl om, at valgretterne har en positiv betydning for integrationen. Det er senest videnskabeligt underbygget med den nyeste forskning. Jeg siger hermed til Lise Tøgebys bog »Fra fremmedarbejdere til etniske minoriteter«, der udkom i marts måned.

Kl. 17.45

Forslagsstillerens synspunkt, at det tværtimod skulle fremme integrationen at ophæve den kommunale valgret og valgbarhed for udlændinge fra lande uden for de nordiske lande og EU, har efter regeringens opfattelse ikke hold i virkeligheden, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg vil gerne spørge indenrigs- og sundhedsministeren om, hvad der er sket siden 1981, hvor Venstre i sin tid stemte imod det forslag, der blev fremsat, og bede ministeren forholde sig til denne udtalelse fra Venstres ordfører, Bundgaard Nielsen, som dengang sagde, og jeg cite-